

Bransholm havde Tilbøjelighed til, naar der kom fremmede, at kysse Pigerne, for at det skulde se ud, som om det til daglig gik paa denne kærlige Maade. Hun tog ogsaa af og til en enkelt Pige med sig ind om Aftenen; Komparentinden har en Gang været inde hos Fru Bransholm, det var paa sin Fødselsdag. Fru Bransholm tog hende da paa Skødet og talte med hende om religiøse Emner og klappede hende og kyssede hende af og til paa Munden“. Ja, jeg kan meget godt forstaa, at det navnlig generer det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen). Det ærede Medlem har jo stærk Lyst til at spille Indpisker for de Herrer Medlemmer af Regeringspartiet. Men jeg vil dog henstille til ham at op-høre dermed. (Uro paa Tilhørerpladsen).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige.

Sabroe: De ærede Medlemmer af Regeringspartiet høre altsaa, at Deres Formand ikke synes om denne Støj.

Formanden: Det ærede Medlem kan roligt fortsætte.

Sabroe: Naar Regeringspartiets ærede Ordfører i denne Sag — Ordføreren for en Del af Regeringspartiet — skjuler disse Kendsgerninger, naar han siger om disse Anklager, at der ikke er Fugls Føde paa dem, maa jeg jo have Adgang til at bevise dem. Thi jeg tør jo ikke forudsætte, at alle ærede Medlemmer have læst disse omfangsrige Akter (*J. H. Jensen: Jo*). Ja, maaske det ærede Medlem for Bælum, som vist ikke har stort andet at bestille. Jeg nævner da ogsaa, at der er ikke saa faa Damer, der have fundet, at det var et meget usundt og underlig kælent Forhold, der bestod mellem Fru Bransholm, alias Frøken Frydensberg, og enkelte Kvinder. Jeg tror ogsaa, at en Række af Videnskabsmænd vilde dømme paa samme Maade. Hvis vi f. Eks. havde et Sundhedskollegium og forelagde Aktstykkerne for dette eller for en Kreds af Sindssygelæger, vilde Dommen sikkert ikke blive saa kategorisk som Overlæge Geills. Men det er ganske karakteristisk, at Forklaringerne fra Malermester Hans Christian Sandberg, Vognmand Jens Christian Jensen og Arbejdsmand Anders Rohde, som have afgivet Forklaring i Handbjerg den 13. November, ikke ere blevne forelagte Overlæge Geill i Viborg. Hvorfor ere de nu ikke det? Hvad siger disse Mænd? „Dannebrog“

siger, at de have slet ikke sagt noget. Men Malermester Hans Christian Sandberg siger, „at han en Gang for 3—4 Aar siden en Aften, da han passerede forbi „Hebron“, gennem et Vindu saa, at Frk. Thorup sad paa Skødet af Fru Bransholm inde i Dagligstuen. Fru Bransholm skubbede til Frk. Thorup, men kort efter kastede Frk. Thorup sig om Halsen paa hende og satte sig igen paa Skødet. Komparenten vil ikke sige, at der var noget unaturligt i deres Optræden, men det gjorde alligevel saadant et Indtryk paa ham, da han saa det, at han ikke har glemt det siden. Hvorfor det gjorde et saadant Indtryk paa ham, kan han ikke forklare“. Vognmand Jens Christian Jensen forklarer, „at han en Aften for en 3—4 Aar siden, da han passerede forbi „Hebron“, saa, at Frk. Thorup inde i Dagligstuen sad paa Skødet af Fru Bransholm og kyssede hende. Komparenten standsede lige og saa paa det, fordi han ikke ellers har set Fruentimmer sidde paa Skødet af hinanden og kysse hinanden. Komparenten saa, at de kyssede hinanden et Par Gange“. Og endelig har Arbejdsmand Anders Rohde afgivet følgende Forklaring for Retten: „Han forklarer, at han en Aften for 2—3 Aar siden passerede forbi „Hebron“; han saa da, at Frk. Thorup sad paa Skødet af Fru Bransholm; Frk. Thorup kyssede Fru Bransholm, og denne skubbede hende saa ned paa Gulvet, men blev dog ved at holde ved hende; Frk. Thorup kom derefter op paa Skødet igen, og Fru Bransholm kyssede hende, og saaledes gentog det sig 2—3 Gange. Komparenten syntes, at det saa saa underligt og sært ud, og han syntes ikke, at det var rigtigt, at et Par Kvindfolk sad sammen paa den Maade. Han tilføjer, at han i Forvejen havde hørt Tale om, at Fru Bransholms og Frk. Thorups Venskab var noget varmt.“

Jeg tror, at det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup), naar han rigtig kommer ned paa Jorden igen — han var højt oppe i Skyerne i Gaar — alligevel vil erkende, at man ude paa Landet — ikke der, hvor man har den Pinstrupske Bondekultur, men hvor man har den gode, gamle Kultur — hellere vil holde sig til den gamle Maner og ikke være med paa disse nymodens Ideer, at det kan være lige meget. Nej, lad os dog forskaane Arbejderklassens og Underklassens Kvinder og Børn for den Mening, at det skulde være noget naturligt. Der er, efter min Mening, egentlig noget demoraliserende i den Tale, det ærede Medlem